

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

582

Vragen van de leden **Vliegthart** (PvdA), **Versnel-Schmitz** (D66), **Dijkstal** (VVD), **Soutendijk-van Appeldoorn** (CDA), **Sipkes** (GroenLinks), **Van der Vlies** (SGP), **Rouvoet** (RPF) en **Schutte** (GPV) over het functioneren van externe onderzoeksbureaus ten behoeve van de Raad voor de kindbescherming. (Ingezonden 3 juni 1994)

1
Bent u op de hoogte van de berisping uitgesproken door het College van Toezicht van het Nederlands Instituut voor Psychologen, tegen een lid werkzaam bij een extern onderzoeksbureau ten behoeve van de Raad voor de kindbescherming, mede op grond van het feit, dat de klager inzage werd geweigerd en dat de onafhankelijkheid van de onderzoeker in het gedrag is gekomen door de afstemming van het gedragswetenschappelijk onderzoek op de juridische procedure?

2
Wat is uw oordeel hierover?

3
Herinnert u zich de toezeggingen, gedaan in het Mondeling Overleg van 17 juni 1993 ten aanzien van de waarborgen voor de kwaliteit van het onderzoek door externe deskundigen bij toepassing van de wet BIG? Zouden de eisen die gesteld worden aan de Raad voor de

kinderbescherming niet onverkort dienen te gelden voor de externe bureaus?¹

4
Wanneer wordt het voornemen om nadere eisen te stellen aan het functioneren van de externe onderzoeksbureaus geëffectueerd?

5
Wilt u aan de Raden voor de kindbescherming en de externe bureaus duidelijk maken, dat de gangbare praktijk van afstemming van het gedragswetenschappelijk onderzoek op de juridische procedure, de onafhankelijkheid van de rol van de onderzoeker schaadt en derhalve niet toelaatbaar is?

6
Welke is de samenstelling en de taakopdracht van de commissie die op 19 april 1994 is ingesteld?

¹ Verslag MO 17 juni 1993 21 980 nr. 19.

Antwoord

Antwoord van minister **Kosto** (Justitie). (Ontvangen 22 juni 1994)

1
Ja.

2
In de beslissing van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen van 27 april 1994, waarop de eerste vraag betrekking heeft, stond onder meer ter discussie of het aanvaardbaar is dat een onderzoeksinstituut – in dit geval het

Multidisciplinair Werkverband voor Kinder- en Jeugdzaken – nadat aan de raad voor de kindbescherming rapport is uitgebracht, met die raad contact opneemt met de vraag of de beantwoording van de vraagstelling voldoende is. Deze werkwijze vindt haar aanleiding in het spanningsveld tussen enerzijds de positie van de raad, die op grond van beschikbaar gekomen onderzoeksgegevens de rechter moet adviseren, en anderzijds de positie van de gedragsdeskundige die zonder zich te behoeven te verdiepen in de vertaling van de onderzoeksresultaten in juridische begrippen, het gedragswetenschappelijke onderzoek doet. De raad heeft tot taak de rechter zodanige informatie te bieden en een advies te geven dat deze een beslissing kan nemen die het meest in overeenstemming is met de te beschermen belangen van de minderjarige. Het gaat dan naar mijn oordeel inderdaad om afstemming van het gedragswetenschappelijke onderzoek op de juridische vraagstelling, waarbij overigens de onafhankelijkheid van de onderzoeker en de onderzoeksgegevens als zodanig niet in het geding zijn. De noodzaak tot een zodanige afstemming blijkt zich slechts in weinig gevallen voor te doen. Ik ben overigens van mening, dat in alle fasen van het onderzoek zo veel mogelijk openheid ten opzichte van de cliënt dient te worden betracht, zeker wanneer om de noodzakelijke

afstemming te realiseren, wijzigingen in het rapport dienen te worden aangebracht. Overigens maakt de wijze waarop met deze afstemming moet worden omgegaan, deel uit van de opdracht aan de door mij op 19 april 1994 ingestelde werkgroep Externe Deskundigen(bureaus).

3

Ja, ik herinner mij de toezeggingen gedaan in het Mondeling Overleg van 17 juni 1993. Inmiddels is, zoals in het voorgaande antwoord reeds is vermeld, door mij de werkgroep Externe Deskundigen(bureaus) ingesteld, die onder meer onderzoekt of het mogelijk is om aan externe deskundigenbureaus dezelfde eisen te stellen die voor de raad voor de kinderbescherming gelden.

4

De werkgroep Externe Deskundigen(bureaus) zal naar verwachting voor 1 september 1994 haar rapport uitbrengen. Ik zal zo spoedig mogelijk hierna bezien tot welke besluiten dit aanleiding geeft.

5

Zoals hierboven vermeld, heeft de werkgroep Externe Deskundigen(bureaus) onder meer tot taak richtlijnen te formuleren die leidraad dienen te zijn bij het doen van extern onderzoek. Deze richtlijnen dienen tevens een regeling te bevatten over de wijze van inzage en afgifte van rapportage door een extern(e) deskundigen(bureau). Vooruitlopend hierop is de Vereniging van Secretarissen van de Raden voor de Kinderbescherming voornemens voorlopig volgens een protocol met de externe onderzoeksbureaus te gaan werken. Dit protocol is in concept reeds gereed. Het concept-protocol voorziet in de regeling dat de rapportage van een extern(e) deskundigen(bureau) in eerste instantie besproken wordt met de betrokkenen en voorzien wordt van hun commentaar, alvorens het aan de raad voor de kinderbescherming, de opdrachtgever, wordt gezonden. Dit protocol is onderwerp van bespreking in de genoemde werkgroep.

6

De werkgroep Externe Deskundigen(bureaus) is belast met de opdracht:

– Richtlijnen te ontwikkelen die door de raden voor de kinderbescherming

en de instellingen voor (gezins)voogdij moeten worden gehanteerd bij het inschakelen van een extern(e) deskundigen(bureau). Deze richtlijnen moeten inzichtelijk maken op welke wijze de opdrachtgever gebruik kan/zal maken van de rapportagen en/of advisering van de externe deskundige.

– Richtlijnen te formuleren die leidraad dienen te zijn bij het doen van een extern onderzoek. Deze richtlijnen dienen een regeling te bevatten over de wijze van bespreking, inzage en afgifte van rapportage door een extern(e) deskundigen(bureau).

De werkgroep is als volgt samengesteld:

– dhr. drs. J. W. C. Dekker (voorzitter), ministerie van Justitie, projectbureau Jeugdbescherming

– mw. mr. E. A. M. Scheij (secretaris), ministerie van Justitie, Juridische Zaken

– mw. drs. G. G. I. Asscher, Nederlands Instituut van Psychologen (N.I.P.); sectie Kind en Jeugd

– dhr. drs. M. Faas, Nederlandse Vereniging van pedagogen, onderwijskundigen en andralogen (N.V.O.)

– dhr. drs. J. Meijers, directeur Stichting Rijnhove, Psychologisch, Pedagogisch Psychiatrisch Adviesbureau Randstad

– dhr. drs. R. Bullens, directeur Stichting Ambulant Bureau Jeugdwelzijnszorg te Leiden

– dhr. drs. W. C. M. Theunissen, adjunct-directeur Raad voor de kinderbescherming te Rotterdam

– mw. mr. drs. K. Mulder, interne deskundige Raad voor de kinderbescherming te Utrecht

– dhr. J. Bovens, adjunct-directeur Stichting Humanitas Rijnmond.